

Sygn. akt IV Ka 668/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz (spr.) SO Marek Poddębniak
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r.

sprawy **L. K. (K.) i K. D. (D.)**

oskarżonych o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego K. D.

i obrońcę oskarżonego Ł. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 20 września 2012 r. sygn. akt II K 274/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. K. w ten sposób, że:

a) na podstawie art. 69 § 1 i § 4 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. oraz art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

b) uchyla orzeczenie z punktu III części dyspozytywnej powzięte na podstawie art. 63 § 1 k.k.,

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. D. w ten sposób, że:

a) uchyla orzeczenie o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

b) uchyla orzeczenie z punktu V części dyspozytywnej powzięte na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k.,

c) wymiar orzeczonej wobec tego oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonego obniża do 500,00 (pięciuset) złotych,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

IV. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 668/12

UZASADNIENIE

Ł. K. i K. D. zostali oskarżeni o to, że:

w dniu 24 października 2011 r. w Z. województwa (...), działając publicznie i bez powodu oraz wspólnie i w porozumieniu popychając, kopiąc po całym ciele oraz zadając uderzenia pięścią po głowie, dokonali pobicia D. K., czym narazili go na utratę życia lub na ciężki uszczerbek na zdrowiu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Złotorzy wyrokiem z dnia 20 września 2012 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 274/12 uznał oskarżonych Ł. K. i K. D. za winnych tego, że w dniu 24 października 2011 r. w Z. województwa (...) działając publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia D. K., w ten sposób, że oskarżony K. D. popchnął pokrzywdzonego D. K. przewracając go, czym ułatwił oskarżonemu Ł. K. kopanie D. K. po całym ciele oraz uderzanie go kilka razy pięścią po głowie, czym narazili D. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo wystąpienie skutków z art. 156 § 1 kk i z art. 157 § 1 kk oraz oskarżony Ł. K. spowodował u niego obrażenie w postaci złamania z przemieszczeniem kości nosa skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, tj. oskarżonego Ł. K. czynu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk i oskarżonego K. D. czynu z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk

i za to wymierzył im kary:

- oskarżonemu Ł. K. – na podstawie art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk – 7 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet, na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 października 2011 r. do dnia 26 października 2011 r.

- oskarżonemu K. D. – na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk – 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk – oskarżonemu warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby i na podstawie art. 73 § 1 kk oddał go w tym czasie pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk – zobowiązał go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Na podstawie art. 57 a § 2 kk orzekł wobec oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego D. K. nawiązki w kwotach:

- od oskarżonego Ł. K. 2.000 (dwa tysiące) złotych,

- od oskarżonego K. D. 1.000 (jeden tysiąc) złotych.

Ponadto zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzył mu opłaty: oskarżonemu Ł. K. w kwocie 180 zł,
a oskarżonemu K. D. w kwocie 120 zł.

Wyrok powyższy zaskarżyli – oskarżony K. D. w całości, a w części dotyczącej orzeczenia o karze – obrońca oskarżonego Ł. K..

Oskarżony K. D. zarzucił wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku poprzez pominięcie wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, w szczególności zbagatelizowanie zachowania się K. D. podczas zdarzenia polegającego na pomocy pokrzywdzonemu przed atakami Ł. K.,

2. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku poprzez błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia – polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny materiału dowodowego bez wszechstronnej i wnikliwej jego analizy z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego – jedynie na podstawie zeznań J. K. pomimo kilkukrotnej zmiany wersji zdarzeń podawanych przez tego świadka,
a także Z. i D. B., z którymi oskarżony jest skonfliktowany w innej sprawie i którzy mają interes w tym aby zaszkodzić oskarżonemu,

3. rażąco niewspółmierność kary oraz niesłuszne zastosowanie w stosunku do oskarżonego K. D. środka związanego z poddaniem sprawcy próbie w postaci oddania go pod dozór kuratora pomimo wcześniejszej niekaralności oraz dobrej opinii środowiskowej, a także zobowiązanie go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i orzeczeniu nawiązki na rzecz D. K. w kwocie 1.000 zł, pomimo że wszystkie okoliczności zdarzenia wskazują, że oskarżony był obrońcą a nie napastnikiem

i stawiając te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. D. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Złotoryi.

Obrońca oskarżonego Ł. K. zarzucił wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż w stosunku do osoby oskarżonego Ł. K. nie zachodzi szczególny wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk, uzasadniający warunkowe umorzenie kary, podczas gdy oskarżony jest osobą młodocianą, uczy się i ma bardzo dobrą opinię w środowisku, a zdarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania miało charakter incydentalny w życiu oskarżonego,

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary bezwzględnej 7 miesięcy pozbawienia wolności (art. 438 pkt 4 kpk) która jest nieadekwatna do stopnia winy oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych, a także jego sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowania się po jego popełnieniu

i stawiając te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary 7 miesięcy pozbawienia wolności na okres 5 lat próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje zasługują na uwzględnienie; apelacja oskarżonego K. D. na częściowe.

Wbrew zarzutom apelacji oskarżonego K. D., Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i z całokształtu zebranego

w sprawie materiału dowodowego wyprowadził trafne wnioski w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych, a także kwalifikacji prawnej przypisanych im występów.

Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy jest trafna, została dokonana zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 kpk. Trafna pozostaje również ocena wyjaśnień oskarżonych.

Podstawą dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych były przede wszystkim zeznania świadka D. K. - pokrzywdzonego oraz świadków D. B., Z. B., B. J.

i J. K., które jako spójne i konsekwentne trafnie ocenione zostały za wiarygodne. Podkreślić również należy, że wbrew twierdzeniom apelacji, pokrzywdzony D. K. w toku całego postępowania składał rzeczowe

i konsekwentne zeznania, w których precyzyjnie wskazał również na zachowanie oskarżonego K. D. i nie sposób w świetle tych zeznań uznać, że oskarżony ten „tylko próbował pomóc pokrzywdzonemu i bronił go przed atakami ze strony Ł. K.”.

Niewątpliwie obrażenia ciała, jakie doznał pokrzywdzony spowodowane zostały ciosami zadawanymi przez oskarżonego Ł. K. i dlatego też Sąd Rejonowy prawidłowo zakwalifikował przypisany mu czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zasadnie też czyn przypisany oskarżonemu K. D. zakwalifikował z art. 158 § 1 kk oraz uznał, że występki te miały charakter chuligański. Oskarżeni działali publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dopuszczając się umyślnego zamachu na zdrowie pokrzywdzonego.

Podzielając wnioski Sądu Rejonowego w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych oraz kwalifikacji prawnej przypisanych im występków, Sąd Okręgowy podzielił też zasadniczo stanowisko tego Sądu w zakresie wymierzonych im kar; wymierzonych w istocie w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Sąd Rejonowy zasadnie wykonanie wymierzonej oskarżonemu K. D. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, uznając, że przy postawie tego oskarżonego, jego warunkach i właściwościach osobistych, zasługuje on na orzeczenie warunkowe.

Trafnie jednak apelujący podnosi, że orzeczenie wobec niego obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu było niezasadne; orzeczona wobec niego nawiązka jest surowa, gdy zważy się kto doprowadził do obrażeń ciała pokrzywdzonego, choć oskarżony ten zdaje się pomijać chuligański charakter swego zachowania, a który w myśl brzmienia art. 57 a § 2 kk nakazuje orzekanie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego przy skazywaniu za występki o charakterze chuligańskim, a taki oskarżonemu przypisano.

Zdaniem Sądu Okręgowego, przy dotychczasowej postawie życiowej oskarżonego K. D., jego trybie życia, fakultatywnym charakterze dozoru, jego orzekanie wobec tego oskarżonego nie jest celowe ani uzasadnione.

Podzielając też w części argumenty apelacji odnoszące się do wysokości orzeczonej nawiązki, Sąd Okręgowy obniżył jej wymiar do 500 zł.

Odnosząc się natomiast do apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K. stwierdzić należy, że bezwzględny charakter wymierzonej temu oskarżonemu kary 7 miesięcy pozbawienia wolności razi swą surowością.

Nie kwestionując szeregu okoliczności oskarżonego zdecydowanie obciążających, a to sposobu zachowania się w krytycznym czasie; działania pod znacznym wpływem alkoholu, chuligańskiego charakteru przypisanego mu występkowi, którym oskarżony spowodował obrażenia ciała skutkujące rozstrojem zdrowia pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, które skutkowały prawidłowym wymiarem kary, to jednak, zdaniem Sądu Okręgowego, w szczególności incydentalny charakter jego nagannych zachowań, dotychczasowa niekaralność i młody wiek (oskarżony w chwili czynu, nie miał skończonych 19 lat), a także obecna postawa pozwalają przyjąć, że także w odniesieniu do tego oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym stanowi przepis art. 69 § 4 kk pozwalający na zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy występkowi o charakterze chuligańskim.

Ma rację apelujący, odwołując się do brzmienia przepisu art. 54 kk, odnoszącego się do zasad, wymiaru kary m. in. dla młodocianego, że Sąd wymierzając karę takiemu sprawcy winien kierować się przede wszystkim tym, aby sprawcę wychować.

W ocenie Sądu Okręgowego, zastosowanie wobec i tego oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary spełni cele kary,

a maksymalnie długi okres próby, połączony z dozorem kuratora sądowego, służyć będzie weryfikacji postawionej dodatniej prognozy co do jego zachowania się na przyszłość. Od dalszej postawy oskarżonego należeć będzie czy z danej mu szansy orzeczeniem warunkowym w sposób właściwy skorzysta.

Z tych wszystkich przyczyn orzeczono jak w wyroku, w pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny utrzymując w mocy.

O zwolnieniu oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk.